

Παναγιώτης Μαυροειδής

Σε κύριο άρθρο της σύνταξής της, η Εφημερίδα των Συντακτών ζητάει **«Μέτωπο κατά του φασισμού»**, το οποίο βέβαια ακαριαία αναπαράγει περίοπτα η **ιστοσελίδα του ΣΥΡΙΖΑ**.

Η άποψη και πρόταση είναι σαφής. Σε ελεύθερη απόδοση είναι τούτη: **Ξεχάστε τα υπόλοιπα ή έστω βάλτε τα σε δεύτερη μοίρα. Το πρώτο ζήτημα είναι ο φασισμός. Επομένως μέτωπο όλων, μαζί και του ΣΥΡΙΖΑ και της κυβέρνησής του και βλέπουμε.**

Ο συντάκτης μάλιστα του κειμένου είναι και εξαιρετικά **επιθετικός** στην απαίτησή του, καθώς, αναφερόμενος στις περιπτώσεις της εισβολής των φασιστών σε σχολείο του Περάματος και της δίωξης της Τατιάνας Στεφανίδου, **κουνάει και το δάχτυλο:**

«Με εξαίρεση τα δημοκρατικά πολιτικά κόμματα, δυστυχώς οι υπόλοιποι φορείς δεν αντέδρασαν αναλόγως, ούτε στη μία ούτε στην άλλη περίπτωση»

Με λίγα λόγια, όχι μόνο είναι πέρα από οποιαδήποτε αμφισβήτηση ένα κοινό μέτωπο με το ΣΥΡΙΖΑ, αλλά πρέπει και να γίνει και αυτοκριτική για τη μεγάλη **υστέρηση** των «υπολοίπων» να συνδράμουν την ακαριαία αντίδραση που υπήρξε από τα «δημοκρατικά πολιτικά κόμματα». Άραγε, σε αυτά, εκτός του ΣΥΡΙΖΑ, περιλαμβάνονται και το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ;

Γιατί χρειάζεται αλήθεια αυτό το μέτωπο; Μέσω του άρθρου αυτού οι περί τον ΣΥΡΙΖΑ μας απαντούν: Πρέπει να αμυνθούμε απέναντι σε «θυλάκους ακροδεξιού παρακράτους, που επιβουλεύονται συστηματικά τα θεμέλια της δικαιοσύνης και της ίδιας της δημοκρατίας».

Προκαλούν!

Εκείνο που φουσκώνει τα πανιά δεξιάς και φασιστικής ακροδεξιάς, είναι το γεγονός ότι τα

πιο άγρια μέτρα λιτότητας και περικοπών κατά των εργαζομένων μισθωτών, των αγροτών, των μικροεπαγγελματιών, των ανέργων, των συνταξιούχων, λαμβάνονται όχι από κάποιους “θύλακες”, αλλά από μια κυβέρνηση που μιλά στο όνομα της «αριστεράς».

Και αυτά τα μαύρα πανιά του φασισμού θα φουσκώσουν ακόμη περισσότερο, ακριβώς τότε και εφόσον οι μαχόμενες αριστερές και κομμουνιστικές δυνάμεις στην ελληνική κοινωνία, βρεθούν να σηκώνουν τις σημαίες τους μαζί τα παλιόπανα ευρωπαϊκής κοπής του ΣΥΡΙΖΑ, που δήθεν καταγγέλλουν το φασισμό.

Η αλήθεια είναι πως αυτό το τελευταίο, ως αποτέλεσμα, καθόλου δε θα πειράξει την κυβέρνηση και τον ΣΥΡΙΖΑ! Το γνωρίζει ότι θα συμβεί και το εύχεται, καθώς **διευκολύνει** τις ουσιώδεις πλευρές της στρατηγικής της.

Πριν από όλα, αυτό θα εξασφαλίσει την ηγεμονία της φασιστικής δεξιάς στις κοινωνικές αντιστάσεις, για παράδειγμα σε κινητοποιήσεις στρωμάτων όπως οι αγρότες. Ποιος αλήθεια θα μπορέσει να βρεθεί εκεί χωρίς γιούχα και λιντσάρισμα, αν αποτελεί μέρος ενός μετώπου με το ΣΥΡΙΖΑ; Παράλληλα, ακριβώς τότε η κυβέρνηση θα εξασφαλίζει εύκολα τη συκοφάντηση και τελικά τη ήττα των αγώνων.

Δεύτερο, η άνοδος του φασιστικού πόλου, θα βοηθήσει το ΣΥΡΙΖΑ στα ανάλογα εκλογικά και πολιτικά διλήμματα, με στόχο να παραμείνουν με την κυβερνητική κουτάλα στα χέρια τους.

Όλα αυτά, την ίδια στιγμή που η κυβέρνηση οργανώνει **πολεμικές κρουαζιέρες** των υπουργών της μαζί με τη Χρυσή Αυγή στο Καστελλόριζο.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ψάχνει για ηλίθιους:

Από τη μια, κυβέρνηση/ΣΥΡΙΖΑ μαζί με τους φασίστες σε «εθνικό μέτωπο» ενάντια στον «εξωτερικό εχθρό».

Από την άλλη, κυβέρνηση/ΣΥΡΙΖΑ και «λοιπή δημοκρατική κοινωνία» σε «αντιφασιστικό μέτωπο».

Έτσι οι κρίκοι της «εθνικής συνοχής» και της ανοχής στην αστική μνημονιακή κυβερνητική πολιτική, θα έχουν κλειδώσει μια χαρά...

Δε θα κάνουμε τη χάρη, ούτε στο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε στη φασιστική ακροδεξιά που τρίβει τα χέρια

της χάρη στο ΣΥΡΙΖΑ.

Ποια είναι η θέση μας;

Ψωμί και δημοκρατία, πάνε μαζί.

Δημοκρατία και ψωμί, πάνε μαζί.

Που σημαίνει: η μάχη κατά του φασισμού θα κριθεί όχι με το συγχωροχάρτι της αντεργατικής πολιτικής ΣΥΡΙΖΑ, αλλά στο πεδίο του αγωνιστικού κοινωνικού και πολιτικού μετώπου για την ανατροπή της.